

[Bækgaard.]

ling af administrationen, kan de uafhængige støtte forslaget.

Vi er imidlertid af den opfattelse, at særfor sorgen for sindslidende så vidt muligt bør sidestilles med det almindelige hospitalsvæsen, og finder det rigtigt, at særfor sorgspatienter sidestilles med personer, der optages på alderdoms- og plejehjem, når det drejer sig om personer, der er over 60 år.

Vi mener også, det er rigtigt, at de personer, der måtte modtage støtte fra særfor sorgsinstitutioner, men som i øvrigt har en sådan arbejdsevne, at de kan tjene en ikke uvæsentlig løn under opholdet, også yder en vis betaling for støtten, så at det kommer til at fungere som hjælp til selvhjælp, således som det er udtrykt i de uafhængiges program.

Socialministeren (Bundvad): Det er med glæde, jeg kan takke samtlige ordførere for tilslutningen til lovforslaget. Jeg er klar over, at der kan være enkeltheder, der skal drøftes i udvalget, og jeg vil på forhånd give tilsagn om at skaffe de oplysninger, som udvalget måtte have brug for til bedømmelse af ændringernes værdi.

Det er rigtigt, som det særlig blev fremhævet af det ærede medlem hr. Søren Andersen, at det er et rationaliseringsforslag. Vi har prøvet på at komme igennem, hvor vi mener vi har lidt for megen overlapning, hvor vi sender penge frem og tilbage, medens vi kunne nøjes med et brev.

Vi vil også gerne tage det spørgsmål om revisionen op til overvejelse, som det ærede medlem hr. Asger Jensen rejste. Jeg tror, vi har bemyndigelse nok i øjeblikket, for som paragraffen er affattet, er det amtmanden, der reviderer de kommunale regnskaber, medens det er socialministeriet, der reviderer for København og Frederiksberg. Tanken med ændringen er den, at vi ikke skal have den dobbelte administration, den dobbelte revision, som vi notorisk har i øjeblikket. Det vil vi ændre gradvis. Det er klart, at socialministeriet har et konkret ansvar her, men da vi kender de gode revisionssystemer, der findes rundt om, og som også blev nævnt, ved vi, at man kan overlade meget til lokal administration.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Niels Mørk, at der jo ikke i dette forslag

ligger et oplæg til at gøre sygehusophold gratis for patienter. Jeg ved, det er rigtigt, at der også dér findes en administrativ overlapning. Sygekasserne betaler noget til hospitalerne, det gør staten også, kommunerne ligeså. Sygekasserne får penge af staten til at betale til sygehusene o. s. v. o. s. v. Dette må, som det blev sagt, sociallovskommissionen se grundigt på. Om man skulle komme til det resultat, som det ærede medlem hr. Niels Mørk ønskede, kan jeg ikke på forhånd sige.

Det ærede medlem gjorde en bemærkning om, at sygekasserne sparede en 700.000-800.000 kr., men gjorde samtidig opmærksom på, at speciallægerne også kostede noget. Jeg vil nu ikke så gerne straks kvitte et tilgodehavende på sygekasserne i den anledning, for der kan jo senere blive en mellemregning, hvor vi kan trække de 700.000-800.000 kr. fra.

Til det spørgsmål, det ærede medlem hr. Søren Andersen stillede, om den ændring, vi laver her, betyder, at sindssygeforsorgen — kan vi kalde det — og den administration, der følger med, nu går helt over til at sortere under indenrigsministeriet, vil jeg svare ja. Mellemvejen over socialministeriet med refusion forsvinder jo hermed, og det bliver indenrigsministeriet, der kommer til at afgøre, hvilke betalingssatser der skal gælde for statshospitalerne.

Det ærede medlem hr. Asger Jensen ville gerne have undersøgt de bestemmelser, vi har foreslået med hensyn til dem på 60 år og derover, og reglerne for betaling for plejehjemsophold. Jeg vil gerne sige principielt, at vi har gjort forsøg på at gøre det ens. Enten man er på et kommunalt plejehjem eller på et privat, der godkender pensionsordningen som grundlag, eller på en særfor sorgsinstitution, skulle vilkårene være de samme. Jeg tror, det er rigtigt at gå den vej, at vi stiller de gamle lige på det område.

Jeg var glad for, at det ærede medlem fru Grethe Philip særlig nævnte pensions-tillægget, som vi indfører i bestemmelsen om, hvad kommunerne må yde i offentlig forsorg. Jeg henleder opmærksomheden på, at vi har knyttet pensionstillægget til begrebet „i trangstiltælde af kortere varighed“. Det er altså ikke en generel bestemmelse. Betragtningen er den — det synes jeg skal fremhæves — at hvis der er tale om trang